RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

nr. 192.635 van 23 april 2009
in de zaak A. 164.795/X-12.431.

In zake : 1. Georges VANKEUNEBROUCK,
2. Gisele VAN OVERMEREN,
3. André DUPONT,
die woonplaats kiezen bij
advocaat L. OCKIER,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Katteputstraat 3

tegen :

de stad RONSE,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. VAN WESEMAEL,
kantoor houdende te 2600 ANTWERPEN,
Roderveldlaan 3.

tussenkomende partij :

de n.v. HANNECARD,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. BEELE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Kennedypark 26 a.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Georges VANKEUNEBROUCK, Gisele VANOVERMEREN en André DUPONT op 1 augustus 2005 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 18 april 2005 van het college van burgemeester en schepenen van de stad RONSE waarbij aan de n.v. HANNETHANE de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend tot uitbreiding van een bedrijfsgebouw te Ronse, Ninoofsesteenweg 589, kadastraal bekend sectie C, nrs. 1139/k, 1148/c/2 en 1148/e/2;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst, op 20 september 2005 ingediend door de n.v. HANNECARD;

Gelet op de beschikking van 22 september 2005 die de tussenkomst van de n.v. HANNECARD toelaat;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur R. VAN DEN EECKHOUT;

Gelet op de beschikking van 19 september 2006 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 23 februari 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 2009;

Gehoord het verslag van staatsraad S. DE TAEYE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ROGGE, die loco advocaat L. OCKIER verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat P. VAN WESEMAEL, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat S. SPRIET, die loco advocaat S. BEELE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur R. VAN DEN EECKHOUT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. <u>De feiten</u>

1. De betrokken percelen zijn volgens het gewestplan Oudenaarde, vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, gedeeltelijk gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën en gedeeltelijk in woongebied met landelijk karakter. De percelen bevinden zich tevens in de zone voor nijverheid en

private uitbatingswegen van het bij ministerieel besluit van 9 november 1992 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg “BPA Kwartier Klein Frankrijk”.

2. Op 14 februari 2005 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij een aanvraag in tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een bestaand bedrijfsgebouw. In de nota bij deze aanvraag stelt de tussenkomende partij dat zij is gespecialiseerd “in het bekleden en herbekleden van walsen met polyurethane” en nu ook “de rollenproduktie van zusterbedrijf Hannecard, voor wat het bekleden met rubber betreft, (zal) overnemen”.

3. Op 18 april 2005 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

Dit is het bestreden besluit.

2. <u>Over de ontvankelijkheid van het beroep</u>

2.1. Op 24 maart 2006 deelt de raadsman van de tussenkomende partij aan de Raad van State het volgende mee :

> “ (...) Het verdere verloop van bovenvermelde zaak wordt wellicht beïnvloed door een kopie van de zending die u hierbij ingesloten aantreft en waaruit blijkt dat de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur bij beslissing dd. 2 januari 2006 de door onze cliënte aangevraagde milieuvergunning heeft geweigerd.
> Onze cliënte heeft beslist de Raad van State hieromtrent niet te vatten.
> Onze cliënte onderneemt wel de nodige stappen tot het aanvragen van nieuwe vergunningen, doch dit laatste lijkt alhier niet echt ter zake.
> We hielden eraan u deze omstandigheid mee te delen. (...)”.

Het besluit van 2 januari 2006 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, bepaalt het volgende :

> “(...)
> Art. 2. De bestreden beslissing nr. 082/45041/4/1/A/2/PW/FC van 30 juni 2005 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk verlenen van bovenvermelde vergunning, voor een termijn verstrijkend op 28 oktober 2012, aan de nv. Hannethane, Ninoofse steenweg 589, 9600 Ronse, om een inrichting te exploiteren, gelegen te 9600 Ronse, Ninoofse steenweg 589 met als voorwerp het veranderen van een inrichting voor de bedekking met kunststoflagen, wordt opgeheven.
> Art. 3. Aan de nv. Hannethane, [...], wordt de vergunning geweigerd om een inrichting voor de bedekking met kunststoflagen te veranderen, gelegen op de

percelen kadastraal bekend onder Ronse, afd. 2, sectie C, nrs. 1139/k, 1148/a/2, 1148/e/2, aan de Ninoofse steenweg 589 te 9600 Ronse, omvattende : (...)".

2.2. Artikel 5, § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zoals dit toentertijd gold, bepaalt wat volgt :

"Art. 5. § 1. De vergunning als bedoeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend of de melding niet is gebeurd.

In dit geval gaat de termijn bepaald in artikel 52 van genoemde wet van 29 maart 1962 pas in op de dag dat de milieuvergunning wordt verleend.

Wordt de milieuvergunning evenwel geweigerd dan vervalt de bouwvergunning van rechtswege op de dag van de weigering in laatste aanleg. Het verval van de bouwvergunning wordt onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de bouwvergunning heeft verleend".

2.3. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning is verleend voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, dat de gevraagde milieuvergunning in laatste aanleg werd geweigerd en dat deze weigering definitief is geworden. In toepassing van het voormeld artikel 5, § 1 dient te worden vastgesteld dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning van rechtswege is vervallen en dat het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp en derhalve doelloos is geworden. Gelet op de omstandigheden van de zaak past het de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig april 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	J. CLEMENT,	staatsraad,
	S. DE TAEYE,	staatsraad,
Mevr.	S. DE CLERCQ,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DE CLERCQ. **R. STEVENS.**